

fagordnede Folkeskole. I Forbindelse med Selvvirksomheden kom Taleren ind paa en Omtale af den praktiske Mellemskole, hvis Betydning han i høj Grad anerkendte, men han vilde advare imod, at det blev en Skole, i hvilken man snævert efterlignede, hvad der foregik paa Egnen. Det, hvorpaa det kom an, var at sætte Børnene til at arbejde med deres Hænder, at tænke ved deres Arbejde og udvikle deres frugtbare Fantasi, saa at de derigennem blev dygtige til at gaa ind i et hvilket som helst praktisk Arbejde. Ordføreren anerkendte i det hele Forslaget's Løsning af Spørgsmaalene: Fag og Undervisningstid. Efter at have berørt endnu et Par Spørgsmaal sluttede Vilhelm Rasmussen med at anbefale dette meget betydningsfulde Lovforslag til at undergives en velvillig Behandling.

Arnth Jensen, som talte for Venstre, var overbevist om, at Tiden til Realisation af de Tanker, der var nedlagt i Lovforslaget, langt fra var inde; tværtimod vilde Forslaget's Tendens til Ensrettethed i Skolen, dets Paabud om forøget Timetal, forandret Skolegang, Adgang til at indføre øget Undervisningspligt o. s. v. mange Steder og hos mange Forældre føles ikke alene som et Paabud, men som et Overgreb. Taleren gik derefter over til en Omtale af Forslaget's to Hovedlinier: 1) den praktiske Mellemskole og i Forbindelse dermed Undervisningspligtens Forlængelse, det saakaldte 8. Skoleaar, 2) Købstadskolens og Landsbyskolens Ensartethed med udvidet Timetal og dermed ændret Skolegang for den sidste. *Ad 1* nærede Ordføreren Tvivl med Hensyn til Muligheden for at gøre den praktiske Mellemskole lige saaa tillokkende som Eksamensmellemskolen og dermed give den Ligestilling; i øvrigt troede han, at naar det gjaldt Oplæring i praktisk Dygtighed, gik Hjemmets Skole foran en nok saa god Folke- eller Samfundsskole. Kun hvor Hjemmet ønskede det, og Skolen magtede det, var han villig til at medvirke til, at de Børn, som maatte ønske det, kunde faa en videregaaende Undervisning paa Folkeskolens Grund. Venstre kunde derfor ikke tiltræde Forslaget om Forlængelse af den undervisningspligtige Alder, selv under den halvt frivillige, halvt paatvungne Form, hvorunder den fremtraadte i Lovforslaget. *Ad 2* mente *Arnth Jensen*, at Undervisningstidens Forlængelse og Skolegangens Ændring burde gennemføres i fuld Frihed for de enkelte Skolekredse og paa Frivillighedens Grund. Udviklingen burde gaa i Retning af mindre Undervisningstid for de mindre Børn til Fordel for en Forlængelse af den for de større, Sammenlægning af Klasser i visse Fag, Sammendragning af Skolekredse o. s. v. — For øvrigt ansaa Taleren og hans Parti det for ugørligt at gennemføre et Lovforslag af saa gennemgribende Betydning — ikke